សំណើប្រជាមតិ
37 អាហារដែលបានបំភ្លែពូជ។ ការដាក់ស្លាក។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

ចំណងជើងជាផ្លូវការ និងសេចក្តីសង្ខេប **រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី**

អាហារដែលបានបំភ្លែពូជ។ ការដាក់ស្លាក។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

- ជំរុញឲ្យមានការដាក់ស្លាកអាហារឆៅ ឬបានធ្វើ សំរាប់លក់ទៅឲ្យអតិថិជន បើសិនបានធ្វើមកពីដំណាំ ឬសត្វ ដែលបានផ្លាស់ប្តូរសំភារៈសំគាល់ពូជក្នុងរបៀបណាមួយ។
- ហាមឃាត់ការដាក់ស្លាក ឬការផ្សាយលក់នូវអាហារបែបនោះ ឬអាហារបានធ្វើ ថាជា "ធម្មជាតិ"។
- អាហារដែលលើកលែងគឺ : សរីរូបធាតុបានបញ្ជាក់; បានផលិតដោយអចេតនា ដោយមានសំភារៈដែលបំភ្លែពូជ; បានធ្វើមកពីសត្វដោយបំប៉នចំណី ឬបានចាក់សំភារៈដែលបំភ្លែពូជ ប៉ុន្តែមិនបានបំភ្លែពូជរបស់វាទេ; បានធ្វើដោយមាន ឬមានចំនួនតិចតួច នៃគ្រឿងផ្សំបានបំភ្លែពូជ; បានចាក់ថ្នាំសំរាប់ព្យាបាលលក្ខណៈសុខភាព; បានលក់សំរាប់ប្រើប្រាស់ ភ្លាមៗ ដូចជានៅភោជនីយដ្ឋាន; ឬភេសជ្ជៈស្រវឹង។

សេចក្តីសង្ខេបនៃអ្នកវិភាគនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ៖

- ការចំណាយរបស់រដ្ឋកើនឡើង ចាប់តាំងពី ពីរបីរយពាន់ដុល្លារ រហូតដល់ទៅជាង $1 លាន ដើម្បីដាក់បញ្ញត្តិការដាក់ស្លាក នៃអាហារដែលបំភ្លែពូជ។
- អាចនឹងមាន ប៉ុន្តែប្រហែលមិនខ្លាំងក្លាទេ ការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ដោយព្រោះកិច្ចការខាងច្បាប់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តិល្មើសដែលអាចមាន នូវសេចក្តីជំរុំនៃវិធានការនេះ។ ការចំណាយទាំងនេះនឹងបានគាំទ្រ ដោយថ្លៃឈ្នួលការប្តឹងតុលាការ ដែលភាគីជាប់ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងករណីច្បាប់និមួយៗ នឹងបានជំរុញឲ្យបង់ប្រាក់ នៅក្រោម ច្បាប់ជាធរមាន។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

សាវតារ

ចំណីអាហារដែលបានបំភ្លែពូជ (GE)។ វិស្វកម្មពន្ធុគឺជាដំណើរការកែប្រែសារធាតុពន្ធុរបស់សរីរៈមានជីវិតដើម្បីបង្កើតឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរមួយចំនួនតាមការចង់បានទៅលើលក្ខណៈនានារបស់សរីរៈនោះ។ ជារឿយៗ ដំណើរការនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតអំបូររុក្ខជាតិនិងសត្វថ្មីៗដែលក្រោយមកត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាប្រភពចំណីអាហារគឺសំដៅថាជាចំណីអាហារដែលកែបំភ្លែពូជ (GE)។ ឧទាហរណ៍ វិស្វកម្មពន្ធុត្រូវបានប្រើប្រាស់ញឹកញាប់ដើម្បីបង្កើនការទប់ទល់របស់រុក្ខជាតិទៅនឹងសត្វល្អិតចង្រៃ ឬ ដើម្បីឲ្យរុក្ខជាតិធន់ទ្រាំទៅនឹងការប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតផ្សេងៗ។ ដំណាំមួយចំនួនក្នុងចំណោមដំណាំកែច្នៃពន្ធុសំខាន់ៗបំផុត មានពពួកពោត និងសណ្តែកសៀង។ នៅក្នុងឆ្នាំ 2011 ចំនួន 88 ភាគរយ នៃពោតទាំងអស់ និង 94 ភាគរយ នៃសណ្តែកសៀងទាំងអស់ដែលបានផលិតនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានដាំចេញពីគ្រាប់ពូជដែលកែច្នៃពន្ធុ។ ប្រភេទដំណាំកែច្នៃពន្ធុសំខាន់ៗមួយចំនួនទៀត មានដូចជា alfalfa, canola, កប្បាស, ល្ហុង, ស្ករផ្អែមជាវ និង zucchini ។ លើសពីនេះទៀត ដំណាំបំភ្លែពូជត្រូវបានប្រើដើម្បីធ្វើជាគ្រឿងផ្សំចំណីអាហារ (ដូចជា ទឹកពោតដែលមានជាតិស្ករខ្ពស់) ដែលជារឿយត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងចំណីអាហារកែច្នៃ (សំដៅលើចំណីអាហារដែលមិនមែនជាដំណាំកសិកម្មឆៅ)។ យោងតាមការប៉ាន់ស្មានមួយចំនួន ពី 40% ទៅ 70% នៃផលិតផលចំណីអាហារដែលដាក់លក់នៅតាមហាងលក់គ្រឿងទេសក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាមានផ្ទុកគ្រឿងផ្សំដែលកែច្នៃពន្ធុខ្លះៗ។

បទបញ្ជាសហព័ន្ធ ច្បាប់សហព័ន្ធមិនតម្រូវដាក់លាក់ឲ្យមានបទបញ្ជាលើចំណីអាហារ វិស្វកម្មពន្ធុឡើយ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រសួងកសិកម្មសហរដ្ឋអាមេរិក តាមរយៈការវិភាគដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកវិភាគផ្នែកនីតិបញ្ញត្តិ ពេលបច្ចុប្បន្ននេះបានដាក់ការហាមឃាត់មួយចំនួនទៅលើការប្រើប្រាស់ដំណាំកែច្នៃពន្ធុដែលត្រូវបានគេបង្ហាញឲ្យដឹងថា បានបង្កផលប៉ះពាល់ដល់រុក្ខជាតិ ផ្សេង ទៀត។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ រដ្ឋបាលគ្រប់គ្រងចំណីអាហារ និងឱសថ សហរដ្ឋអាមេរិកទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានាថាចំណីអាហារភាគច្រើនបំផុត (ដោយមិនគិតថាតើចំណីអាហារទាំងនោះជាចំណីអាហារដែលត្រូវបានកែច្នៃពន្ធុឬយ៉ាងណានោះទេ) និងសារធាតុជំនួយរសជាតិចំណីអាហារមានសុវត្ថិភាព និងត្រូវបានបិទស្លាកយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

បទបញ្ជារបស់រដ្ឋ យោងតាមច្បាប់រដ្ឋដែលមានស្រាប់ ទីភ្នាក់ងារក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាមិនត្រូវបានតម្រូវដាក់លាក់ឲ្យបញ្ញត្តិអំពីចំណីអាហារកែច្នៃពន្ធុឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈ (DPH) ទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ញត្តិអំពីសុវត្ថិភាព និងការបិទស្លាកលើចំណីអាហារភាគច្រើនបំផុត។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

វិធានការនេះ ធ្វើការកែប្រែជាច្រើនទៅលើច្បាប់របស់រដ្ឋដើម្បីតម្រូវ ជាក់លាក់ឲ្យមានបទបញ្ជាសម្រាប់ចំណីអាហារកែច្នៃពន្ធុ។

កាន់តែជាក់លាក់ជាងនេះទៀត វិធានការនេះ (1) តម្រូវថាចំណីអាហារបំភ្លែពូជភាគច្រើនបំផុតដែលលក់ ត្រូវបិទស្លាកឲ្យបានត្រឹមត្រូវ (2) តម្រូវឲ្យនាយកដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈបញ្ញត្តិអំពីការបិទស្លាកលើចំណីអាហារប្រភេទនេះ និង (3) អនុញ្ញាតឲ្យបុគ្គលទាំងឡាយធ្វើការប្តឹងក្រុមហ៊ុនផលិតចំណីអាហារដែលរំលោភលើខចែងស្តីពីការបិទ ស្លាកនៅក្នុងវិធានការនេះ។

ការបិទស្លាកចំណីអាហារ។ វិធានការនេះតម្រូវថា ចំណីអាហារកែច្នៃពន្ធុដែលដាក់លក់នៅកន្លែងលក់រាយក្នុងរដ្ឋត្រូវបិទស្លាកឲ្យបានច្បាស់លាស់ថាបានកែច្នៃពន្ធុ។ កាន់តែជាក់លាក់ទៀត វិធានការនេះតម្រូវថា ចំណីអាហារឆៅទាំងឡាយ (ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែផ្សេងៗ) ដែលត្រូវបានផលិតទាំងស្រុង ឬជាផ្នែកតាមរយៈការកែច្នៃពន្ធុត្រូវសរសេរបញ្ជាក់នៅលើកញ្ចប់ផ្នែក

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

ខាងមុខ ឬ លើស្លាក។ ប្រសិនបើទំនិញនោះមិនត្រូវបានវេចខ្ចប់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ឬ មិនមានបិទស្លាកទេ ត្រូវសរសេរពាក្យទាំងនេះនៅលើធ្នើរ ឬ ធុងដែលដាក់បង្ហាញទំនិញនោះសម្រាប់លក់។ វិធានការនេះក៏តម្រូវផងដែរថា ចំណីអាហារកែច្នៃទាំងឡាយដែលត្រូវបានផលិតទាំងស្រុង ឬ ជាផ្នែកតាមរយៈកែច្នៃពន្ធុត្រូវបិទស្លាកដោយសរសេរពាក្យថា "មួយផ្នែកត្រូវបានផលិតដោយធ្វើការកែច្នៃពន្ធុ" ឬ "អាចមួយផ្នែកផលិតដោយធ្វើវិស្វកម្មពន្ធុ"។

កន្លែងលក់រាយ (ដូចជា ហាងលក់គ្រឿងទេស) នឹងទទួលខុសត្រូវជាចម្បងចំពោះការអនុវត្តតាមវិធានការនេះតាម រយៈធ្វើការធានាថា ផលិតផលចំណីអាហាររបស់ពួកគេត្រូវបានបិទស្លាកយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ផលិតផលទាំងឡាយដែលត្រូវបានបិទស្លាកថា កែប្រែសេនេទិក ត្រូវតែអនុលោមតាមវិធានការនេះ។ សម្រាប់ផលិតផលនីមួយៗដែលមិនត្រូវបានបិទស្លាកថា កែច្នៃពន្ធុ ជាទូទៅកន្លែងលក់រាយត្រូវតែអាចកត់ត្រាបានពីមូលហេតុដែលផលិតផលនោះត្រូវបានលើកលែងពីការបិទស្លាក។ មានមធ្យោបាយសំខាន់ចំនួនពីរដែលកន្លែងលក់រាយអាចធ្វើលិខិតស្នាមបញ្ជាក់ថា ផលិតផលមួយត្រូវបានលើកលែង ៖ (1) តាមរយៈការទទួលយកឯកសារបញ្ជាក់អះអាងពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់ផលិតផលនោះ (ដូចជា អ្នកលក់ដុំ ជាដើម) ដែលបង្ហាញថា ផលិតផលនោះមិនត្រូវបានកែច្នៃពន្ធុដោយចេតនា ឬ ដោយដឹងច្បាស់ (2) តាមរយៈការទទួលបានសេចក្តីបញ្ជាក់ឯករាជ្យដែលថា ផលិតផលនោះគ្មានផ្ទុកគ្រឿងផ្សំដែលកែច្នៃពន្ធុទេ។ អង្គភាពដទៃទៀតទូទាំងបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់ចំណីអាហារ (ដូចជាកសិករ និងក្រុមហ៊ុនផលិតចំណីអាហារ) ក៏ត្រូវទទួលខុសត្រូវផងដែរចំពោះ ការរក្សាទុកកំណត់ត្រាទាំងនេះ។ វិធានការនេះក៏ផាត់ចេញផងដែរនូវផលិតផលចំណីអាហារជាក់លាក់មួយចំនួនពីល័ក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវឲ្យបិទស្លាកដូចលើកឡើងខាងលើ។ ឧទាហរណ៍ ភេសជ្ជៈមានជាតិអាល់កុល ចំណីអាហារសរីរាង្គ និងចំណីអាហារនៅក្នុងភោជនីដ្ឋាន និងចំណី អាហារដែលចម្អិនសម្រាប់ទទួលទានភ្លាមៗ នឹងមិនតម្រូវ ឲ្យធ្វើការបិទស្លាកទេ។ ផលិតផលធ្វើពីសាច់សត្វ - ដូចជា សាច់គោ ឬ សាច់មាន់ - ដែលមិនត្រូវបានផលិតដោយផ្ទាល់តាមរយៈការកែច្នៃពន្ធុក៏ត្រូវបានលើកលែងផងដែរ ដោយមិនគិតថាតើសត្វនោះត្រូវបានចិញ្ចឹមដោយឲ្យស៊ីដំណាំកែច្នៃពន្ធុ ឬ យ៉ាងណានោះទេ។

ក្រៅពីនេះ វិធានការនេះហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ពាក្យថា "តាមធម្មជាតិ" "ផលិតឡើងតាមធម្មជាតិ" "ដាំតាមធម្មជាតិ" និង "មានលក្ខណៈធម្មជាតិទាំងអស់" នៅក្នុងស្លាក និងការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីចំណីអាហារបំប្លែងពូជ។ ទាក់ទងនឹងមធ្យោបាយដែលវិធានការនេះត្រូវបានសរសេរឡើង គឺមានលទ្ធភាពមួយដែលថា ការហាមឃាត់ទាំងនេះ នឹងត្រូវបកស្រាយដោយតុលាការដើម្បីយកទៅអនុវត្តទៅលើចំណីអាហារកែច្នៃមួយចំនួនដោយមិនគិតថាតើវាត្រូវបានកែច្នៃពន្ធុឬអត់នោះទេ។

បទបញ្ញារបស់រដ្ឋ។ ល័ក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវឲ្យបិទស្លាកសម្រាប់ចំណីអាហារ វិស្វកម្មពន្ធុស្ថិតក្រោមវិធានការនេះ នឹងត្រូវចែងដោយក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈដែលជាផ្នែកមួយនៃទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនស្រាប់ក្នុងការបញ្ញត្តិអំពីសុវត្ថិភាព និងការបិទស្លាកចំណីអាហារនានា។ វិធានការនេះអនុញ្ញាតឲ្យក្រសួងអនុម័តបទបញ្ញាទាំងឡាយដែលខ្លួនកំណត់ ដែលមានភាពចាំបាច់សម្រាប់អនុវត្តវិធានការនេះ។ ឧទាហរណ៍ ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈនឹងចាំបាច់ត្រូវបង្កើតបទបញ្ញាផ្សេងៗដែលបរិយាយអំពីនីតិវិធីគំរូសម្រាប់កំណត់ថាតើចំណីអាហារទាំងឡាយមានផ្ទុកគ្រឿងផ្សំដែលកែច្នៃពន្ធុដែរឬយ៉ាងណា។

បណ្តឹងទាមទារឲ្យអនុវត្តវិធានការនេះ។ ការរំលោភបំពានទាំងឡាយ ទៅលើវិធានការនេះអាចនឹងត្រូវកាត់ទោសដោយភាគីរដ្ឋ ភាគីក្នុងមូលដ្ឋាន ឬ ភាគីឯកជន។ វិធានការនេះអនុញ្ញាតឲ្យតុលាការផ្តល់ឲ្យភាគីទាំងនេះនូវរាល់ការចំណាយសមស្របទាំងអស់ដែលបានចំណាយក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងការដោះស្រាយបណ្តឹង។ បន្ថែមពីលើនេះ វិធានការនេះបញ្ជាក់ថា អ្នកប្រើប្រាស់ទាំងឡាយអាចប្តឹងប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានទៅលើល័ក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវរបស់វិធានការនេះ នៅក្រោមច្បាប់ដោះស្រាយករណីអ្នកប្រើប្រាស់របស់រដ្ឋដែលផ្តល់សិទ្ធិឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ធ្វើការប្តឹងដោយមិនចាំបាច់បង្ហាញពីការខូចខាតជាក់លាក់ណាមួយដែលបានកើតឡើងដោយសារតែការរំលោភដែលបានចោទប្រកាន់នោះទេ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ការបង្កើនការចំណាយលើការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋ វិធានការនេះនឹងធ្វើឲ្យកើនឡើងនូវការចំណាយរបស់រដ្ឋសំរាប់ ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈសម្រាប់បង្កើតបទបញ្ញត្តិអំពីការបិទស្លាកលើចំណីកែច្នៃពន្ធុ ដូចជាការពិនិត្យមើលឯកសារ និងធ្វើអធិការកិច្ចតាមពេលកំណត់ដើម្បីកំណត់ថាតើចំណីអាហារទាំងឡាយពិតជាកំពុងត្រូវបានលក់ដោយមានបិទស្លាកយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ឬយ៉ាងណា។ វាអាស្រ័យលើវិធី និងវិសាលភាពដែលក្រសួងជ្រើសរើសអនុវត្តបទបញ្ញាទាំងនេះ (ដូចជា តើត្រូវជ្រើសរើសធ្វើការត្រួតពិនិត្យហាងលក់គ្រឿងទេសញឹកញាប់បែបណា) ការចំណាយទាំងនេះអាចមាន**ចាប់ពី ពីរ បីសែនដុល្លារហូតដល់ជាង $1 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ។**

កំណើនទ្រព្យកបេដាយសក្តានុពលនៃការចំណាយទាក់ទងនឹងបណ្តឹងវិវាទ។ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ វិធានការនេះផ្តល់សិទ្ធិឲ្យបុគ្គលទាំងឡាយប្តឹងប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានលើល័ក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវស្តីពីការបិទស្លាក។ ដោយសារប្រការនេះនឹងធ្វើឲ្យកើនឡើងនូវចំនួនសំណុំរឿងដែលដាក់ទៅតុលាការរដ្ឋ នោះ រដ្ឋ និងខោនធីទាំងឡាយនឹងត្រូវចំណាយបន្ថែមសម្រាប់ដំណើរការ និងជំនុំជម្រះសំណុំរឿងបន្ថែមទៀត។ វិសាលភាពនៃការចំណាយទាំងនេះនឹងពឹងផ្អែកទៅលើចំនួនសំណុំរឿងដែលបានបញ្ជូនមក ចំនួនសំណុំរឿងដែលជំនុំជម្រះដោយរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាននិងលក្ខណៈដែលសំណុំរឿងទាំងនោះត្រូវបានសម្រេចដោយតុលាការ។ ការចំណាយដែលកើនឡើងខ្លះៗរបស់តុលាការ នឹងត្រូវឧបត្ថម្ភដោយប្រាក់ថ្លៃដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការ ដែលភាគីពាក់ព័ន្ធត្រូវបានតម្រូវឲ្យបង់អនុលោមតាមច្បាប់ដែលមានស្រាប់។ នៅក្នុងបរិបទនៃការចំណាយសរុបរបស់តុលាការការចំណាយទាំងនេះមិន ទំនងជាមានចំនួនច្រើននោះទេនៅក្នុងដំណើរវែងឆ្ងាយទៅមុខ។

37